

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 6115010693
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6115010693.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému T. D., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 23. augusta 2017, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. mája 2016, sp. zn. 3To/33/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného T. D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. decembra 2015, č. k. 1T/58/2015-268, bol obvinený uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 22:15 hod. 30. apríla 2014 v Banskej Bystrici na ul. Fatranská 2, pred kaviarňou s názvom „Pod lampou“ po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol X. D., t. č. K., nar. X. V. XXXX tak, že ju udrhel rukou zovretou v päť do oblasti ľavej časti hlavy, po čom spadla na zem, čím jej spôsobil pohmoždenie v oblasti ľavého oka, otras mozgu a podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia 14 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výške 500 Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 30 dní. Podľa ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným, a to X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. X, A. A. škodu vo výške 1 071,20 Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Bratislava, krajská pobočka Skuteckého 20, Banská Bystrica škodu vo výške 1 574,74 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne odvolanie zo dňa

10. februára 2016, v ktorom uviedol, že s rozsudkom prvostupňového súdu nesúhlasí, z dôvodov uvedených v odvolaní. Obžalovaný uviedol, že v priebehu celého trestného konania (prípravného konania i počas hlavného pojednávania) nebolo jediným relevantným dôkazom preukázané, že došlo k spáchaniu skutku, ktorý mu kládla obžaloba za vinu a že tento skutok spáchal on. Poukázal na výpovede svedkov, poškodenej, znalca. Spochybnil okolnosti vzniku fotodokumentácie, namietal vzniknutú škodu, zranenia poškodenej. Výslovil názor, že jeho odsúdenie vychádza z kvalifikácie zranenia údajnej poškodenej a celkového jeho mechanizmu, ktoré on nemohol spôsobiť. Poznamenal, že počas trestného konania vedeného voči jeho osobe nebol produkovaný ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by zakladal skutočnosť, že sa trestný čin, ktorý mu kládla obžaloba za vinu, stal. Tiež dodal, že súd pri hodnotení dôveryhodnosti jednotlivých výpovedí svedkov postupoval jednostranne. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a aby sám rozhodol tak, že jeho spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodí.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol podané odvolanie zamietnuť, nakoľko považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 18. mája 2016, sp. zn. 3To 33/2016, odvolanie obvineného zamietol ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. Odvolací súd poznamenal, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne. Ak obžalovaný spochybňoval v dôvodoch odvolania aj výrok súdu o náhrade škody, odvolací súd zdôrazňuje, že škoda zo strany poškodenej X. K., ako aj Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Bratislava, bola riadne a včas uplatnená, zodpovedajúcim spôsobom vyčíslená, a preto výrok o náhrade škody v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. bol správny a zákonný.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. mája 2016, sp. zn. 3To 33/2016, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10. decembra 2015, č. k. 1T 58/2015-268, podal prostredníctvom svojej obhajkyne obvinený dovolanie dňa 24. augusta 2016. Dovolaním obvinený napáda časť výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným škodu, a to z dôvodu, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia - dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. j/ (správne podľa písmena i/) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok. V odôvodnení dovolania obvinený upozorňuje na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29.04.2014, sp. zn. 1K/24/2014-93, zverejnené dňa 07.05.2014 v Obchodnom vestníku pod č. 86/2014, ktorým bolo voči osobe obvineného v procesnom postavení dlžníka začaté konkurzné konanie. Obvinený poukazuje na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 26.05.2014, sp. zn. 1K/24/2014-97, zverejnené dňa 02.06.2014 v Obchodnom vestníku pod č. 103/2014, ktorým bol na majetok obvineného v procesnom postavení dlžníka vyhlásený konkurz. Ďalej upozorňuje na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.03.2016, sp. zn. 1K/24/2014, zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. 64/2016 dňa 05.04.2016, ktorým bol po splnení konečného rozvrhu výťažku zrušený konkurz na majetok obvineného v procesnej pozícii úpadcu. Obvinený zdôrazňuje, že v čase rozhodovania Okresného súdu Banská Bystrica, ako súdu prvostupňového v trestnej veci, sp. zn. 1T/58/2015, tzn. v čase vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, na hlavnom pojednávaní dňa 10.12.2015 predmetné konkurzné konanie vedené voči jeho osobe v procesnom postavení úpadcu stále prebiehalo. Napriek vyššie uvedenej skutočnosti Okresný súd Banská Bystrica v rozpore s ust. § 47 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom od 01.01.2012 rozsudkom zo dňa 10.12.2015, č. k. 1T/58/2015-268, rozhodol okrem výroku o treste, aj o uložení povinnosti nahradiť poškodeným škodu spôsobenú trestným činom. Obvinený má za to, že uvedeným postupom (rozhodnutím o náhrade škody), Okresný súd Banská Bystrica porušil zákon, in concreto ust. § 47 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom od 01.01.2012, nakoľko v rozpore s kogentným ustanovením hmotnoprávneho predpisu (zákon č. 7/2005 Z. z.) mu uložil povinnosť nahradiť poškodeným škodu, napriek skutočnosti, že v čase rozhodovania prvostupňového súdu, tzn. v čase vyhlásenia rozsudku dňa 10.12.2015 stále prebiehalo voči jeho osobe v procesnom postavení úpadcu konkurzné konanie. Ďalej dôvodí, že Okresný súd Banská Bystrica v trestnom konaní, sp. zn.

1T/58/2015, tým, že nerešpektoval kogentné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu (ust. § 47 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z.), porušil o. i. aj Ústavou Slovenskej republiky určený materiálny imperatív (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), podľa ktorého „Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon“. Podotýka, že v právnom štáte je každý orgán verejnej moci (tzn. aj súd) viazaný pri svojej rozhodovacej činnosti zákonom a môže konať len v intenciách zákonom dovoleného rámca, čo vyplýva aj z článku 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podľa ktorého „Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.“

Obvinený uvádza, že konkurzné konanie ovláda zásada formálnej pozitívnej publicity, v zmysle ktorej sa konkurz považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia súdu (o jeho vyhlásení) v Obchodnom vestníku. Právne účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú nasledujúci deň po faktickom zverejnení uznesenia v Obchodnom vestníku, pričom je právne irelevantné, či tento deň je pracovným dňom, alebo sa jedná o deň pracovného pokoja a pod. Zákonom stanovené účinky vyhlásenia konkurzu nastanú bez ohľadu na to, či úpadca alebo iné dotknuté osoby (subjekty) sa dozvedia o vyhlásení konkurzu, a bez ohľadu na to, či je proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu podané odvolanie. Účinky vyhláseného konkurzu sú záväzné pre všetkých, tzn. erga omnes, a teda nie len pre účastníkov konkurzného konania. Predmetné účinky trvajú až do zrušenia konkurzu.

V súvislosti s vyššie uvedeným obvinený uvádza, že prvostupňový súd sa počas trestného konania vedeného voči nemu ako obžalovanému, najmä však pri rozhodovaní o uložení povinnosti nahradiť poškodeným škodu, nijakým spôsobom nezaoberal, neskúmal eventúálnu existenciu zákonných dôvodov, ktoré by mu neumožňovali, resp. bránili rozhodnúť o náhrade škody. Ďalej uvádza, že v odôvodnení Rozsudku zo dňa 10. decembra 2015, sp. zn. 1T/58/2015, sa prvostupňový súd nijakým spôsobom bližšie nevysporiadal s otázkou náhrady škody, v tejto súvislosti sa obmedzil len na tzv. „bodové ohodnotenie“ vypracované znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia MUDr. Ianecskom podľa Odborného vyjadrenia č. 13/2015 zo dňa 15.03.2015. V tejto časti považuje odôvodnenie predmetného rozsudku za nepreskúmateľné. Upriamuje pozornosť dovolacieho súdu na skutočnosť, že rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica v trestnej veci zo dňa 10.12.2015, č. K. 1T 58/2015-268, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.05.2016 (v spojení s Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 3To 33/2016). Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica o zrušení konkurzu zo dňa 23.03.2016, sp. zn. 1 K/24/2014, bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 05.04.2016, t.j. ešte pred právoplatným skončením trestnej veci.

Obvinený poukazuje na to, že dňa 15.08.2016 mu bolo doručené Upovedomenie o začatí exekúcie datované dňom 04.08.2016, sp. zn. EX 2560/16, v zmysle ktorého na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10.12.2015, sp. zn. 1T/58/2015, bolo voči jeho osobe začaté exekučné konanie na vymoženie pohľadávky (náhrady škody v trestnom konaní voči poškodenej, v exekučnom konaní v procesnom postavení oprávnenej X. K.) vo výške spolu 1.231,15 EUR (vymáhaná suma zahŕňa aj príslušenstvo pohľadávky a trovy súdneho exekútora). Obvinený uvádza, že uvedené nezákonné rozhodnutie (právoplatný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10.12.2015, č. k. 1T/58/2015-268) už spôsobilo právne následky vo vzťahu k jeho osobe v podobe už začatého exekučného konania. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací konštatoval dôvody dovolania uvedené v tomto dovolaní, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov oboch stupňov všeobecných súdov, proti ktorým podáva dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiam, aby vyslovil porušenie zákona a prikázal vo veci konať odvolaciemu súdu tak, aby tento zrušil napadnutý rozsudok a vec mu vrátil na nové konanie.

K vyššie uvedenému dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Banská Bystrica vyjadrením zo dňa 28. novembra 2016, sp. zn. 3Pv/488/14/6601-41. Prokurátorka uvádza, že po preskúmaní veci dospela k názoru, že dôvody dovolania nie sú dané. Je toho názoru, že krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď odvolanie obžalovaného zamietol a výrok o náhrade škody považoval za správny a zákonný. Poukazuje na tú skutočnosť, že v čase rozhodovania príslušného krajského súdu

nebol na majetok obžalovaného vyhlásený žiadny konkurz, a teda bolo možné a zákonné ho zaviazať k náhrade škody. Tak ako uviedol v tom čase odsúdený vo svojom dovolaní, pred rozhodnutím krajského súdu v jeho trestnej veci bol konkurz zrušený. Napádaný rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť, a tým aj možnosť pre poškodených domáhať sa svojich nárokov na náhradu škody až po zrušení predmetného konkurzu. Na základe vyššie uvedených skutočností je podľa prokurátorky zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný, preto navrhuje, aby bolo predmetné dovolanie Najvyšším súdom Slovenskej republiky odmietnuté na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Obvinený zastúpený obhajkyňou JUDr. Filipkovou podal dňa 17. februára 2017 vyjadrenie zo dňa 15. februára 2017 k vyjadreniu Okresnej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 28. novembra 2016, sp. zn. 3Pv/488/14/6601-41, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou Okresnej prokuratúry Banská Bystrica uvedenou v písomnom podaní zo dňa 28. novembra 2016, v ktorom sa uvádza, že: „v čase rozhodovania príslušného krajského súdu nebol na majetok obžalovaného vyhlásený žiadny konkurz, a teda bolo možné a zákonné ho zaviazať k náhrade škody“. Je pravdou, že v čase rozhodovania druhostupňového (odvolacieho) súdu bol už zrušený konkurz na majetok obvineného - uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica o zrušení konkurzu zo dňa 23. marca 2016, sp. zn. 1K/24/2014, bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 05. apríla 2016, t.j. ešte pred právoplatným skončením trestnej veci. Vzhľadom na uvedené objektívne skutočnosti - časový úsek od podania odvolania proti rozsudku prvostupňového súdu do vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu na verejnom zasadnutí dňa 18. mája 2016, obvinený poukazuje na to, že si nijakým zákonným spôsobom nemohol uplatňovať svoje práva ako úpadca v konkurznom konaní, nakoľko konkurz na jeho majetok, sp. zn. 1K/24/2014, bol ešte pred nadobudnutím právoplatnosti „trestného“ rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/58/2015, už právoplatne zrušený. Obvinený uvádza, že rozhodnutím prvostupňového ako aj rozhodnutím druhostupňového súdu v jeho trestnej veci bolo porušené kogentné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu (ust. § 47 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z.), ako aj legitímne sledovaný úmysel zákonodarcu v súvislosti s mechanizmom a účelom konkurzného konania. V záujme verifikovania skutočností uvedených v podanom dovolaní a tomto vyjadrení navrhuje, aby si Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací pripojil súdny spis Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1K/24/2014, a sp. zn. 1NCKR/38/2015 - v ktorom sa aktuálne koná o podanom návrhu na oddĺženie. Záverom uvádza, že sa pridriava skutkových aj právnych vyjadrení obsiahnutých v podanom dovolaní zo dňa 24. augusta 2016 a navrhuje, aby najvyšší súd ako súd dovolací konštatoval existenciu dovolacích dôvodov tak, ako v predmetnom dovolaní uviedol, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov oboch stupňov všeobecných súdov, proti ktorým bolo podané dovolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiam, vyslovil porušenie zákona a prikázal vo veci znova konať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (ust. § 368 ods. 1 Tr. por. a ust. § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (ust. § 369 ods. 2 písm. b/ a ust. § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že nie je daný dôvod dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Je nutné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom

poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody výslovne uvedené v § 371 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktno obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Pokiaľ ide o viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., tak k tomu je dôležité poznamenať, tak ako to napokon najvyšší súd už stabilne zdôrazňuje v rámci svojej rozhodovacej činnosti, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por. (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Dôležité a pri posudzovaní dovolania v preskúmvanej veci je podstatné, že dovolateľom uplatňovaná okolnosť (chyba v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por.) musí byť (pri jej správnej procesnej kvalifikácii) podraditeľná pod niektorý z dôvodov dovolania, ktoré môže konkrétny dovolateľ použiť - v prípade obvineného sú to len dôvody uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por. (na rozdiel od ministra spravodlivosti, ktorý môže použiť aj dôvody uvedené v ods. 3 naposledy označeného ustanovenia). Ak je inak oprávnený dovolateľ mimo (pre neho) uplatniteľných dovolacích dôvodov, je dovolanie zrejme nedôvodné (§ 382 písm. c/). Taký záver teda nie je viazaný na okolnosť, či by inak (bez ohľadu na dovolateľom uplatniteľné dôvody dovolania) boli jeho argumenty vecne správne.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného a vyplynie z ďalej uvedených okolností, uvedená otázka nebola dovolacím súdom vo vzťahu k záverom odvolacieho súdu preskúmateľná. Pri viazanosti uplatnenými dovolacími námietkami nebolo možné týmto priznať možnú opodstatnenosť z hľadiska naplnenia niektorého z do úvahy prichádzajúcich dovolacích dôvodov, resp. inak povedané, obvinený je síce subjekt oprávnený napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu prostredníctvom dovolania, avšak toto bolo v preskúmvanom prípade podané z iných ako pre neho dostupných zákonných dôvodov.

Na striktnom obmedzení dovolacieho prieskumu je koncepcia tohto mimoriadneho opravného prostriedku založená, a to z dôvodu, že na rozdiel od predošlej právnej úpravy je taký prostriedok dostupný pre obe základné strany v súdnom konaní (obžaloba aj obhajoba), avšak len z určitých, zákonom vymedzených dôvodov. U osobitného subjektu dovolateľa, a to ministra spravodlivosti (ktorý stranou v konaní nie je), je potom okruh dovolacích dôvodov, uplatniteľných v prospech i v neprospech obvineného, rozšírený.

Vo vzťahu k dôvodu dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., konštatovanie naplnenia, ktorého zo strany dovolacieho súdu nebolo možné, považuje najvyšší súd za potrebné v prvom rade podotknúť tú skutočnosť, že tento v podstate obsahuje dva samostatné dôvody, a to jednak nesprávne právne posúdenie zisteného skutku a jednak nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia (s tým, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže podľa výslovného znenia zákona skúmať a meniť).

Positívny záver o naplnení dôvodu dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z tohto dôvodu je možný len v takých prípadoch, ak zistený skutok bol právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde, alebo ak zistený skutok bol právne posúdený ako iný, než zákonu zodpovedajúci trestný čin. Prihliadajúc na obsah podaného dovolania z pohľadu vytykaných nedostatkov nemožno

potom vysloviť splnenie dôvodu dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. ani s odkazom na druhú v tomto ustanovení uvedenú alternatívu, predpokladajúcu nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. V predmetnom prípade totiž dovolateľ poukazuje na chybnú aplikáciu (resp. neaplikáciu) odvolacieho súdu a zároveň prvostupňového súdu, týkajúcu sa ustanovenia systematicky procesnej otázky (ustanovenie § 47 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov - nemožnosť rozhodnutia o náhrade škody v trestnom konaní po vyhlásení konkurzu), teda nie dôvodom dovolania Trestným poriadkom požadovanej hmotnoprávnej povahy.

Rešpektovanie zákonného obmedzenia súdom je potom vecou aplikácie jedného zo základných ústavných ustanovení - čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky („štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon“) - uvedené obmedzenie platí aj pre tzv. skutkový prieskum. Dovolací súd teda nezistil s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu opodstatnenosť v tejto súvislosti uplatnených námietok zo strany obvineného.

Ustanovenia § 47 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii je ako už bolo vyššie uvedené procesnej povahy. Nie je pravdou, ako tvrdí obvinený v dovolaní, že zákon. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii je hmotnoprávny predpis, nakoľko tento zákon obsahuje tak ustanovenia hmotnoprávnej ako aj procesnoprávnej povahy.

Najvyšší súd zároveň uvádza, že podľa ust. § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, prezentovaných úvah a ustálenej rozhodovacej praxe dospel tak dovolací súd k záveru, že v posudzovanej trestnej veci dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. evidentne nie sú dané (uplatnené dovolacie námietky stoja zjavne mimo nich), a preto dovolanie obvineného s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.